

நுழை மாத

ଚେତ୍ରାଧିକ

21-10-1954

விபாகம்

தமிழ் மொழிக்கு முதலிடம்!

ஆங்கில ஆட்சி இங்கு
இருந்த காலத்தில், ஆங்கிலப்
அரசாங்க மொழியாக்கப்பட்டு,
அதற்கு, எவ்வளத் துறைகள்
லும் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டு
வந்தது. அதேபோன்று இந்
தியத் துணைக்கண்டத்தின் ஆட்சி
சிப் பொறுப்பில் வடவர் ஆதிச்
கம் பெற்றவுடன், தங்களு
டைய இந்தியை அரசாங்க
மொழியாக ஆக்கிக் கொண்ட
னர். இந்திக்கு புதிய, அந்தன்து
கொடுக்கப்பட்டுள்ளது
ஒன்றே, வடவர்தான் இந்தியா
வில் அரசியல் எஜமானர்களாக
இருக்கிறார்கள் என்பதை
மெய்ப்பிப்பதற்குப் போது
மானதாகும்.

இந்திபத் துணைக்கண்டத்
தீண் அரசாங்க மொழியாக
இருக்கும் பெருமையை இந்
திக்கு வழங்கியவர்கள், அதை
சட்ட சம்மத்துமையைதாக்க,
அரசியல் சட்டத்திலும் அதற்கு
எற்பாடு செய்துகொண்டனர்.
அதே அரசியல் சட்டத்தில்,
மாநிலங்களின் ஆட்சி மொழிக
ளாக இருக்கும் உரிமை
ஒவ்வொரு மாநில மொழிகளுக்
கும், தரப்பட்டு இருக்கிறது.
அதன்படி பதினுடைய மொழி
களுக்கு மாநில ஆட்சி மொழிக்
ளாகும் உரிமை உண்டு என
அரசியல் சட்டம் கூறுகிறது.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்
தின் அரசாங்க மொழியாக
ஆக்கப்பட்டுள்ள இந்தியய
எற்றம் பெறச் செய்வதில்,
இந்தியப் பேரரசு எவ்வளவு
கவலையும், முயற்சியும் எடுத்துக்
கொள்ளுகிறதோ, அதற்குக்
கொஞ்சமும் குறையாத அள-
வில், அரசியல் சட்டத்தின்
மூலம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட-
குள்ள பதினாற்கு மாநில
ஆட்சி மொழிகளை ஏற்றம்
பெறச் செய்வதிலும், கவலையும்
முயற்சியும் இந்தியப் பேரரசுக்
குக் கண்டிப்பாக இருந்தாக
வேண்டும். ஆனால், அரசியல்
சட்டத்தை அலட்சியப்படுத்தி
ஷட்டு, ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட
மாநில ஆட்சி மொழிகளை
வேண்டுமென்றே சீரமூலம்
விடுத்து, அச்சீரமூலம் மீது
இந்தி மொழிக்கு வளம் சேர்க்க
கும் வகையில், இந்தியப்
பேரரசின் போக்கு இருந்து
வருகிறது.

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட மண்டல ஆட்சி மொழிகளும் வளர்ந்து, அதே காலத்தில் இந்தி மொழியும் வளரவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கு இந்தியப் பேரரசில் ஆதிக்கம் பெற்றுள்ள வடவர்களுக்கு அனுவாவாவது இருந்திருக்குமானால், அவர்கள், அதை, இதற்குள்ளாக செயலில் காட்டி, இருக்க வேண்டும். அவர்கள், அதை, இதுவரை கிறித்தவாவது காட்டி, இருக்கிறார்களா என்ற கேள்விக்கு, அறவே இல்லை என்றுதான் ஆணிந்தாமாகக் கூறவேண்டியதாக இருக்கிறது.

சொந்த மொழியான இந்திய மையம், வட்டார மொழிகளை

பல்லித் தேவூக்குப் பிறகு யார்?
அகில இந்தியத் தலைவரே இல்லையென்றால்
அகிலஇந்தியாமட்டுமள்ளப்பா பிரக்கும்?

போதுச்செயலாளர் அண்ணுதறை கேள்வி

போதுச்செயலாளர் அண்ணுதறை கேள்வி

“‘நேருவுக்குப் பிறகு யா?’ என்று நான் பலமுறை ஆண்டுகேள்க்க முன்பிருந்தே கேட்டு வந்திருக்கிறேன்; · அ

காங்கிரசார் என் கேள்வியை துச்சமென மதித்தார்கள் ; ஆனால், இன்று, பண்டித நேருவே அந்தக் கேள்வியை எழுப்பியுள்ளார்—‘நேருவுக்குப் பிறகு யார்?’—என்று ! காங்கிரஸ் நண்பார்களைக் கேட்கிறேன், பதில் சோல்லுமாறு—பண்டித நேருவின் பாசத் திற்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிற நண்பார்கள், இனி எந்தத் தலைவரின் சோல்லுக்குக் கட்டுப்படப் போகிறார்கள்?’

“இந்தத் தலைமை பற்றி கம்யூனிஸ்டு நண்பர்களுக்குக் கவலையே இல்லை; ஏனெனில், அவர்கள் கட்சியே தலைவர் கலைக் கொண்டு இயங்குவதல்ல.”

“திராவிடர் இயக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பெரியார் ராமசாமி; அவருக்குப் பின் நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன்; எனக்குப் பின் நம்பிமார்கள் ஏராளமாக அலை வசூத்து நிற்கின்றனர்; ஆறுல், அகில இந்தியாவிலும் சௌல் வாக்குப் பெற்ற தலைவர் தேரூவுக்குப் பின் யார் இருக்கிறார்கள்? கிடையாதே!”

“அகில இந்திபத் தலைவரே இல்லை என்று சொன்னால், அகில இந்திபா மட்டும் எப்படி இருக்க முடியும்? எனவே கான், நாங்கள் சொல்லுகிறோம்—‘பண்டித கேருவின் காலத் தீவிரை’ சிரையில் கூடி பிரிவின் கலை பெற்றூ வேண்டும்’

இடம் தந்து, கமிழ் மொழியை
தரையட்டத்தில் தள்ளி வைத்து
விட்டனர் !

முத்தமிழ் மணம் பேசி
பிழைத்து வருவோரில் பெரும்
பாலோருக்கு, தரை மட்ட
மாகப் பின்னாலியில் தம் தாய்
மொழி தள்ளப்பட்டிருப்பது
கண்டும், சிந்தனை எழுவில்லை—
நீம் போங்களில்லை — நல்
மாலைம் கலை காக்கவில்லை—

தலையீ, திராவுட நாடு பூர்வனை நடைபெற்றுக் கொண்டும்
ரன்று ! ஏனெனில், பண்டிதருக்குப் பின் வரும் எந்தக்
காங்கிரஸ் தலைவரும், பண்டிதரைப் போன்ற, ஓரளவு நியாய
உணர்வுடையவர்களாயிருப்பர் என்று எண்ணுவதற்கு இட
வில்லை ; பண்டிதர் சாலந்திற்குள் நமது இலட்சியம் ஈடுபெற்றப்
பட்டால்சான் அமைதியாக நாம் விடுதலை பெற முடியும் ;
இல்லாவிடல், பண்டிதருக்குப் பின், நாம், நமது இலட்சியத்தை
ஈடுபெற்றுவதற்காகப் பயங்கரமான—மிகப் பெரிய போராட்டங்
களை கடத்த வேண்டியவர்களாயிருப்போம் ; எனவே, தென்
நாட்டின் மீது பற்றுக் கொண்ட எல்லோரும் திராவுட
நாட்டின் விடுதலை குறித்து, எண்ணிப் பார்த்து, ஒரு நல்ல

—இவ்வாறு, தி. மு. கழகப் பொதுச் செயலாளர் அண்ணுதுரை அவர்கள், கடங்க 13—10—பகுதி திங்களன்று, சென்னை, செம்பியம் தி. மு. கழகச் சார்பில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் பேச வேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்து முடிவுக்கு வர வேண்டுகிறேன்,”

உத்தைக் குலைத்து, கமிழுக்கு
அந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தர
முன்வக்தது. நமது கழகமும்,
அம்மொழி காக்கும் திருப்
பலவிக்குப் பின்னவளியாக
திருந்தது. கவர்னர் பிரகாசா,
நாம் கவர்னர் என்பதைப்
மறந்து, புகை வண்டி நிலையப்
பெயர்ப் பலகையில் முதலிடப்
பெற்றுள்ள இந்த அழிப்புக்கு,
'இந்த எழுத்தில் எழுதியுள்ள
தமிழ்ப் பெயரை அழித்துக்
கொள்ள எவ்வாமா?' என
சொத்தை வாதம் பேசினார்!
அவரைப் பிறும் வகையில்,
அவருடைய முன்னாள் அர
செபல் சிடர்களில் சிலர்,
ஏவிட்டுக் கீழைப்பட்டான்

அதை தீர்த்தபை மணிசனாவா
வோய் விட்டுக் கழுவும் பெருப்
பணியில் ஈடுபட்டனர்.
அமைதி காக்கும் பொறுப்பில்
இருந்த ஆச்சாரியார், அந்த
கழுவும் நினையாளரை உரு
வாக்கினார் — உற்சாகப்படுத்தி
நார்—அமைதி கெட வித்திட
நார்!

எதிர்ப்பு எக்காளமிட்ட பேர்ந்தும், எதற்கும் அஞ்சாது பெயியர் பெரும்படை, அதை ஒரு தழுப்பென மதிந்து, ஒரு முறையல்ல மும்முறை இந்தி அழிப்பை மேற்கொண்டது. முயற்சி நிறுவினையாக்கும் என் பதுபோல், இந்தி, இந்த ஏற்ற மான இடத்தினிருந்து இடப் பெயர்க்குவிட்டது; அவ்வேற்று மான இடத்தை தமிழ் அலகு விட்டது.

காத்து விட்டது.
இப்பேர் முனு கிடைத்துள்ள வெற்று தேய்ப்பிலூர் அல்ல — வளர்ச்சிலூர்! இன்று இந்திக்கு ரப்பு இள்ள இட மாற்றம், சாட்சித்தைச் சாாந்தது.
எதிர்க்கட்சிகளிடம் திட்டங்கள் இருக்கின்றன; தீவிர, அத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற அதிகாரம் கிடையாது.

அறப்பட்டான் தூட யாத்ரை, வருங்கால நிராவிடத்தை உருவகப்படுத்திக் காட்டுகிறது! இது, வரவிருக்கும் பெரியதோர் வெற்றியின் முன்னறிவிப்பு! வாழ்க தமிழ்! விழக இந்தி ஆதிக்கம்!

